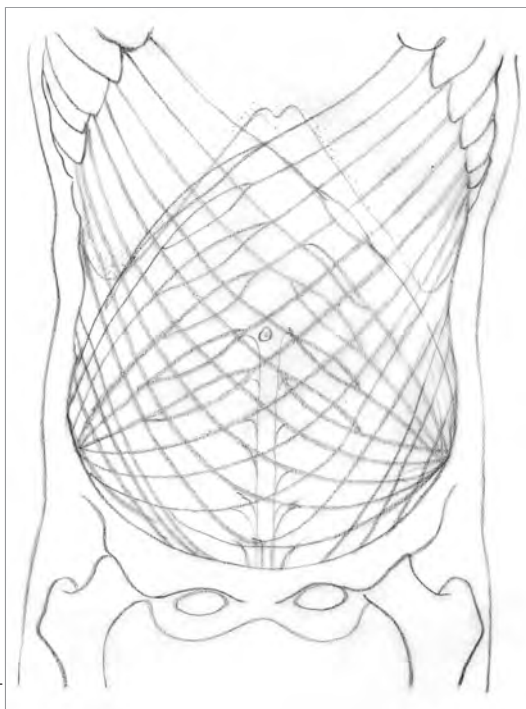

Stabilizacja postawy ciała przez warstwę głęboką mięśni

W opisanym powyższym fragmencie tekstu zmianie ustawie niakręgosłupa lędźwiowego i miednicy decydująca jest warstwa głęboka mięśni tego odcinka ciała, które łączą klatkę piersiową, kręgosłup i miednicę (m. czworoboczny lędźwiowy [*m. quadratus lumborum*] i m. poprzeczny brzucha [*m. transversus abdominis*]). Jeśli zostanie ona zaktywowana, to napina się tylna i boczna ściana brzucha, bez wciągania naprzeciw talii. Wymie nie namięśnie przyczynia ją do *stabilizacji pozycji ciała* i do *poruszania* w zakresie tego obszaru ciała. Szczególnie czule reagujące na celowe bodźce rozciągają ją podczas aktywności. Przebiegają one na szerokiej powierzchni, poprzecznie, boczny mięsień brzucha, mięsień poprzeczny brzucha (*m. transversus abdominis*) przyczepia się do dolnych żeber, grzebienia biodrowego, a także do powięzi brzucha i pleców, jak sieć, która utrzymuje narządy jamy brzusznej (zob. ryc. 5.17). Rodzice często mówią wtedy z uznaniem: „Teraz moje dziecko wyrobi sobie doskonały łąfigo”.

Opisana jedność funkcjonalna mięśni brzucha i mięśni lędźwiowych jest przykładem poważnie zaburzonego przypadku u dzieci, które nie mogą się poruszać. Jednocześnie u dzieci z osłabieniem utrzymywania postawy ciała lub nieprawidłową postawą ciała jest ona rozwinięta w różnym stopniu w sposób niezgodny z jej następstwami. Mięśnie te są przyczyną lordoza, zaokrąglone plecy i wiotki brzuch, a także nieprawidłowa obciążenie kręgosłupa i bioder. Również w wieku dojrzalszym wielu pacjentów z dolegliwościami w obrębie pleców wynika z podobnych niedofunkcyjnych funkcjonalnych.

Jeśli wymie nie namięśnie zostaną zaktywowane to u niemowląt zazwyczaj można zaobserwować opróżnienie pęcherza moczowego i jelita.

Ryc. 5.17 Ściana brzucha, rysunek schematyczny